Dosarul nr. 2-23095097-05-3a-22122023

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Evgheni Bancov

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

18 februarie 2025 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
specializat în contenciosul administrativ
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător: Vitalie Movilă
judecătorii: Dmitrii Fujenco, Serghei Pilipenco
cu grefierul: Margarita Flocea
cu participarea:
reprezentanților apelanților: Cojocaru Maxim, Tataru Marcel,
intimatului: Bantuș Ștefan,

judecând în ședința publică în ordine de apel, apelurile declarate de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva Hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023, pronunțată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Bantuș Ștefan împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea refuzului de achitare a drepturilor salariale, obligarea la achitarea plății pentru munca suplimentară, calcularea, informarea și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, inițierea controlului intern și încasarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 04 iulie 2023 ***Bantuș Ștefan*** a depus în instanța de contencios administrativ cerere de chemare în judecată împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, privind anularea refuzului de achitare a drepturilor salariale, obligarea la achitarea plății pentru munca suplimentară, calcularea, informarea și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, inițierea controlului intern și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul a invocat că, la 25 aprilie 2023 a depus o cerere în adresa pârâtului, Direcţia regională Sud (în continuare DR Sud), în care a solicitat ca până la 05 mai 2022 să îi fie achitată plata pentru orele de muncă suplimentare, prestate în perioada ianuarie - decembrie 2022, precum şi furnizarea informației aferente evidenței timpului de muncă şi calculului muncii suplimentare. La 24 mai 2023 a primit răspunsul DR Sud a IGPF cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, prin care a fost informat despre faptul că a fost examinată cererea B-6/22 din 20 aprilie 2022 şi despre faptul că ”... *în continuare, conform evidenţei timpului de lucru, pe parcursul anului 2022 în cadrul Direcţiei regionale Sud, aţi prestat muncă suplimentară cumulativ - 22 ore, de facto, lucrate fiind în deplasare în interese de serviciu, dar nu la Direcţia regională Sud. În urma calculării conform legislaţiei aceste ore au constituit suma de 4 257,84 lei ...Prin urmare, necesarul de aceste alocaţii nu au fost aprobate în bugetul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, respectiv nu au fost alocate Direcţiei regionale Sud, iar achitarea orelor suplimentare nu poate fi posibilă în lipsa mijloacelor financiare în acest sens... ”,* plată care de fapt constituie parte integrantă a fiecărui salariu lunar, iar neretribuirea muncii suplimentare în termenul prevăzut de legislație reprezintă o contravenție reglementată de art. 55 alin. (3) lit. c) ale Codului contravenţional, pentru care survine răspunderea prevăzută la art. 146 alin. (2) Codul muncii.

Susţine că, DR Sud nu îi comunică nimic despre compensația pentru întârzierea plăților salariale şi doar spune că vrea să achite, dar nu are bani. În acest context, fiind în dezacord cu răspunsul DR Sud a IGPF cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, a contestat cu cerere prealabilă actul administrativ nr. 35/33-2545, iar în cererea prealabilă a explicat şi argumentat toate motivele şi cerințele inclusiv a solicitat efectuarea calculului *compensaţiei pierderii unei părţi din salariu în*

legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează de către toate întreprinderile, instituțiile și organizațiile din sectorul real și sectorul bugetar, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat, dacă reținerea a durat o lună calendaristică.

Notează că, conform răspunsului DR Sud a IGPF cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 (actul administrativ contestat), a fost informat că "... *Conform evidenței timpului de lucru, pe parcursul anului 2018 ați prestat muncă suplimentară cumulativ 1 (una) ore, și anume în ziua de 26 iunie 2018, documentele confirmative al acestui fapt nefiind găsite, deci nu există justificarea includerii în tabelul de evidență a timpului de muncă a acestei unei ore, din care considerente aceasta și nu poate fi achitată...",* or salariatul poartă vină asupra faptului că instituția publică nu găsește documentele confirmative a evidenței muncii???? ... iar acest lucru poate leza dreptul la remunerarea muncii prestate de către salariat??? La fel în răspunsul DR Sud a IGPF cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 (actul administrativ contestat) a fost informat *"... 2. Conform evidenței timpului de lucru, pe parcursul anului 2019 ați prestat muncă suplimentară cumulativ 32 ore. Calculul orelor suplimentare au fost efectuate conform pct. (2) al art. 19 al Legii nr. 270 din 23.11.2018 cu privire la sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. În urma calculului 32 ore suplimentare, au constituit suma de 1 241,84 lei și la 03.06.2020, împreună cu salariul Dvs. pentru luna mai 2020, la nr. de cont ***** a fost transferată suma de 14 390,05 lei, din care drepturi salariale 13 362,80 lei și pentru munca suplimentară — 1 027,25 lei (după reținerea tuturor impozite și plăților conform legislației; 3. Conform evidenței timpului de lucru, pe parcursul anului 2020 ați prestat muncă suplimentară cumulativ 131 ore. În urma calculării conform legislației aceste ore au constituit suma de 4 257,84 lei, care după reținerea tuturor impozitelor și plăților conform legislației, la 05.04.2021 la nr. de cont *****, a fost transferată suma de 17 948,50 lei din care 14 201,60 lei drepturi salariale pentru luna precedentă, iar 3 746,90 lei pentru munca prestată suplimentar. Astfel, se constată, că pentru perioadele ianuarie - decembrie 2018, ianuarie - decembrie 2019, ianuarie - decembrie 2020, cererea Dvs. este nefondată, lipsită de temei juridic, alogică....*".

Susţine că, la acest compartiment nu a primit careva acte confirmative, pentru care fapt i s-a încălcat dreptul de acces la informaţii. Mai mult, apare întrebarea, de ce în perioada anilor 2019 - 2020 a fost posibilă achitarea muncii suplimentare, iar în 2021 - 2023 nu este posibilă??? În răspunsul contestat, a fost informat că ”... *în continuare, conform evidenţei timpului de lucru, pe parcursul anului 2022 în cadrul Direcţiei regionale Sud, aţi prestat muncă suplimentară cumulativ - 22 ore, de facto, lucrate fiind în deplasare în interese de serviciu, dar nu la Direcţia regională Sud. În urma calculării conform legislaţiei aceste ore au constituit suma de 4 257,84 lei. Direcţia regională Sud, potrivit pct. 2 şi pct. 3 al Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, aprobat, prin ordinul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră nr. 133 din 15 februarie 2023, este o subdiviziune regională din subordinea Inspectoratului General al Politiei de Frontieră, cu statut de persoană juridică de drept public, dispune de ştampilă cu imaginea Stemei de Stat a Republicii Moldova şi denumire în limba de stat, precum şi de cont trezorerial şi alte atribute specifice, în modul stabilit; Direcţia este finanţată din contul şi în limita alocaţiilor preconizate în bugetul de stat, din mijloace speciale şi extrabugetare, în conformitate cu prevederile actelor normative. Conform pct. 22 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1145 din 21 noiembrie 2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, Direcţia regională Sud, ca subdiviziune regională a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, este finanţată de la bugetul de stat prin intermediul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră. Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră privind faptul că, la etapa planificării bugetului pentru anul 2022 era imposibil de a cunoaşte despre numărul de ore suplimentare care vor fi prestate de către angajaţi în anul 2022 pentru a estima necesarul de mijloace financiare alocate din bugetul de stat. Mai mult ca atât, atragerea la munca suplimentară a angajaţilor Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în anul 2022 a fost condiţionată de instituirea stării de urgenţă pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Prin urmare, necesarul de aceste alocaţii nu au fost aprobate în bugetul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, respectiv nu au fost alocate Direcţiei regionale Sud, iar*

achitarea orelor suplimentare nu poate fi posibilă în lipsa mijloacelor financiare în acest sens... Sintagma ”de facto fiind lucrate în deplasare” nu este o scuză sau motiv de neachitare a muncii suplimentare de către DR Sud, atâta timp cât salariatul Bantuş Ştefan era la evidenţa financiară cu achitarea drepturilor salariale de la DR Sud şi nu altfel. La fel, la etapa planificării bugetului pentru anul 2022 IGPF nu a planificat surse financiare nici măcar pentru achitarea muncii suplimentare pentru anul 2021 despre care informaţie deja cunoştea. Cu atât mai mult, la planificarea bugetului pentru anul 2023, DR Sud şi IGPF cunoşteau despre munca suplimentară din 2022 şi erau obligaţi să planifice surse financiare în acest sens. De fapt, DR Sud şi IGPF în mod obraznic şi cu rea intenţie refuză achitarea muncii suplimentare pentru anii 2021, 2022, cu intenţia de a trage de termenul de prescripţie după cum a răspuns oficial altor angajaţi IGPF, că nu mai sunt în drept să îşi revendice drepturile pentru plata muncii suplimentare fiindcă a expirat termenul de prescripţie.

Invocând prevederile art. 144, art. 145 Codul muncii, relatează că, argumentele de tipul: „nu au fost alocate surse financiare, ... nu sunt bani...” sunt nefondate şi nu sunt plauzibile, deoarece în perioada 2022 conform https://mtender.gov.md/tenders anume Direcţia regională Sud ca autoritate contractantă a procurat mai multe bunuri şi servicii (ex. 04.11.2022 în sumă de 747 471 lei, 06.10.2022 în sumă de 491 872 lei, 08.04.2022 rechizite de birou în sumă de 102 000 lei), precum şi alte cheltuieli financiare, însă în conformitate cu prevederile art. 144 Codul muncii: ” *Plata salariilor este efectuată de angajator în mod prioritar faţă de alte plăţi* ”. Rata inflaţiei în Republica Moldova conform https://www.bnm.md/ro/content/rata- inflatiei-0 a constituit: 01/23 – 27,3%; 02/2023 – 25,9%; 03/23 – 22,0%; 04/23 – 18,1%; 05/23 – informaţia lipseşte; 06/23 – informaţia lipseşte; 07/23 – informaţia lipseşte. Invocând prevederile pct. 2, 3, 8, 10, 12 din Hotărârea Guvernului nr. 535/2003 privind aprobarea Modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, relatează că, calculul estimativ este: 4257,84 lei + 27,3% = 5420,23 lei (suma compensată pentru întârzierea achitării la timp - ianuarie 2023); 5420,23 lei + 25,9% = 6824,06 lei (suma compensată pentru întârzierea achitării la timp - februarie 2023); 6824,06 lei + 22,0% = 8325,36 lei (suma compensată pentru întârzierea achitării la timp -

martie 2023); 8325,36 lei + 18,1% = 9832,25 lei (suma compensată pentru întârzierea achitării la timp - aprilie 2023).

Invocând prevederile art. 128 alin. (1) Codul muncii, relatează că, ca să fie clar persoana care a examinat cererea iniţială şi cererea prealabilă, nu a sesizat cel puţin faptul că plata pentru munca suplimentară este salariul care nu a fost achitat la timp lui Bantus Ştefan. În răspunsul contestat a fost informat despre faptul: ”... *conform evidenţei timpului de lucru, pe parcursul anului 2022 în cadrul Direcţiei regionale Sud, aţi prestat muncă suplimentară cumulativ - 22 ore, de facto, lucrate fiind în deplasare în interese de serviciu, dar nu la Direcţia regională Sud. În urma calculării conform legislaţiei aceste ore au constituit suma de 4 257,84 lei ...* ”, plată care de fapt constituie parte integrantă a fiecărui salariu lunar, iar neretribuirea muncii suplimentare în termenul prevăzut de legislaţie reprezintă o contravenţie reglementară de art. 55 alin. (3) lit. c) ale Codului contravenţional, pentru care survine răspunderea prevăzută la art. 146 alin. (2) Codul muncii. Urmare a examinării cererii prealabile, la 20 iunie 2023 reclamantul Bantuş Ştefan a primit răspunsul DR Sud nr. 35/33-2972 din 20 iunie 2023, prin care a fost informat „... *Prin actul contestat V-a fost explicat motivul imposibilităţii la moment a efectuării plăţii pentru prestarea muncii suplimentare pentru anul 2022. Pentru această perioadă, solicitarea Dvs. a fost acceptată, or, nu Vă este refuzat în achitarea orelor lucrate suplimentar, dar explicat faptul că la moment din cauza unor circumstanţe independente de Direcţia regională Sud, nu poate fi efectuată această plată. Direcţia regională Sud este instituţia la evidenţa contabilă căreia aţi fost, dar aceasta nu schimbă faptul că nu Direcţia regională Sud a fost angajatorul Dvs., căreia înaintaţi toate pretenţiile referindu-Vă la legislaţie indicând atribuţiile/obligaţiunile angajatorului. Deci, conform legislaţiei naţionale, angajatorul are obligaţia de a achita drepturi salariale faţă de salariat, Direcţia regională Sud, nu a fost în calitate de angajator faţă de Dvs., doar conform regulilor stabilite, Vă achita salariul în limitele mijloacelor financiare alocate, conform prevederilor legale, de către angajatorul Dvs. - Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, respectiv acesta are o astfel de obligaţie şi nu Direcţia regională Sud ... Direcţia regională Sud nu poate efectua „calcularea compensaţiei pentru neachitarea la timp a salariului (plăţii muncii suplimentare pentru anul 2022) conform pct. 10 al HG nr. 535/2003”, din motivul inexistenţei a*

astfel de punct în Hotărârea Guvernului menţionată, care este compusă din 5 (cinci) puncte numerotate de la 1 la 5 ... Din motivul identic, Direcţia regională nu Vă poate „informa despre suma de compensare conform pct. 12 al HG 535/2003". Ţinem să menţionăm că, Hotărârea Guvernului la care faceţi referire, aprobă Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu, art. 145 Codul muncii se referă la compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, dar cum arată situaţia, Dvs. nu aţi pierdut aşa numita „o parte a salariului" şi nici nu aţi prezentat că aţi suferit careva pierderi cauzate de neachitarea la timp a salariului, deci aceste norme nu se referă la cazul cercetat. În cazul Dvs...". Astfel, DR Sud, în mod intenționat și dolosiv și obraznic, refuză să aplice prevederile pct. 10 și 12 ale „Modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia" aprobat la pct. 1 al Hotărârii de Guvern nr. 535/2003. Or, salariatul care înaintează o cerere de fapt nu este obligat să îi arate cu degetul în lege direct obligaţiunile conducătorilor instituţiilor publice care singuri trebuie să le studieze şi să le cunoască, iar dacă în cerere a fost indicat textul "...pct. 10 şi 12 ale HG nr. 533/2003" şi nu pct. 10 şi 12 ale Modului de calculare .... aprobate prin HG nr. 535/2003, aceasta nu este un motiv de a se refuza efectuarea calculului pe o pretinsă lipsă a pct. 10 şi 12 în HG nr. 535, or Instituţia publică DR Sud nu a fost în stare să citească până la capăt HG nr. 535 şi obligaţiile prevăzute în aceasta...!!! Sau textul cererii unde era reflectat conţinutul textual anume al Modului de calcul şi pct. 10 şi 12 şi a văzut doar primele 5 puncte, dar nu şi celelalte din Modul de calculare...!!!

Explică că, la fel a comunicat pârâtului anume DR Sud prevederile legale ce reglementează cele invocate şi anume art. 10 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, art. 128, art. 130, art. 142, art. 7, art. 9, art. 145 din Codul muncii, pct. 2, pct. 3, pct. 8 lit. c), pct. 10, pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 535/2003 privind aprobarea Modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, art. 55 alin. (3) Cod contravenţional. Afirmaţiile din răspunsurile DR Sud privind compensarea pierderilor cauzate nu sunt legale, deoarece legea reglementează expres această compensaţie pentru întârzierea plăţilor salariale la timp raportată la rata inflaţiei lunare care automat

generează pierderile în cauză şi nu este obligat salariatul să îşi justifice aceste pierderi fiindcă ele sunt mai mult decât evidente generate de rata lunară a inflaţiei şi nu este necesară existenţa vinovăţiei demonstrate a angajatorului.

Invocând prevederile art. 145 alin. (1) Codul muncii, relatează că fiind reglementate de legislaţia muncii şi Hotărârea Guvernului nr. 535/2003 ca valori cuantificate nu poate personal să stabilească o valoare anume şi o perioadă anume, dar este obligaţia conducătorului instituţiei să calculeze această sumă şi să îl informeze conform Modului de calcul aprobat prin HG nr. 535/2003 pct. 10, pct. 12. Mai adaugă că, la 29 iunie 2022 a primit răspunsul IGPF nr. 35/18-1-5793 din 29 iunie 2023, prin care a fost informat că ”... *Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră a examinat cererea dvs. din 08 iunie 2023 prin care solicitaţi anularea răspunsului Direcţiei regionale Sud a IGPF, nr. 35/33- 2545 din 24 mai 2023, astfel Vă comunică următoarele. Materialele dosarului administrativ denotă că obiect al prezentei proceduri prealabile constituie examinarea legalităţii răspunsului Direcţiei regionale Sud a IGPF nr.35/33-2545 din 24 mai 2023 ... Respectiv solicitarea dvs. privind anularea răspunsului Direcţiei regionale Sud a IGPF, nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, se respinge ca fiind neîntemeiată. În cazul în care revendicaţi încălcarea unui drept al dvs., sunteţi în drept de a înainta acţiune în contencios administrativ împotriva Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, în decurs de 30 de zile de la data comunicării sau notificării prezentului răspuns, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central (adresa: mun. Cahul, str. M. Frunze 62...”,* astfel autoritatea ierarhic superioară i-a respins cererea prealabilă, fără a ţine cont de faptul că sporul pentru munca suplimentară prestată este parte integrantă a salariului lunar, în conformitate cu prevederile legale.

Notează că este la fel de important de menţionat faptul că de fiecare dată atât pârâtul DR Sud, cât şi autoritatea ierarhică IGPF la examinarea cererilor sale, cât şi cererilor prealabile în procedură administrativă, i-au încălcat dreptul la apărare prin faptul că au refuzat în mod ilegal la audierea sa, emiţând acte individuale defavorabile lui. Invocând prevederile art. 40, art. 94, art. 95 Cod administrativ, relatează că, procedura prealabilă a fost respectată de către reclamantul Bantuş Ştefan. Invocând prevederile art. 5, art. 7, art. 10 Cod administrativ, relatează că, răspunsul contestat al DR Sud cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 este un act

administrativ individual defavorabil. Invocând prevederile art. 17, art. 21, art. 36, art. 93, art. 189 alin. (1), art. 206, art. 119 alin. (1) Cod administrativ, relatează că, nici una din constatările enumerate în răspunsul DR Sud nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 (actul administrativ contestat) nu corespund prevederilor legale nominalizate, întrucât temeiul legal este invocat în mod eronat atât în partea ce ţine de prevederile art. 145 alin. (1), (4) al Codului muncii, cât şi cele reglementate de legislaţia muncii şi Hotărârea Guvernului nr. 535/2003, obligaţia conducătorului instituţiei să calculeze această sumă şi să informeze salariatul conform Modului de calcul aprobat prin HG nr. 535/2003, pct. 10, pct. 12. Potrivit prevederilor art. 21 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, (1) Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. (2) Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate, astfel, principiul legalităţii este unul obligatoriu spre a fi respectat la emiterea actului administrativ. Însă, în contextul ilegalităţilor enunţate mai sus la emiterea actului administrativ (35/33-2545 din 24 mai 2023) este evident că autoritatea emitentă a actului administrativ nu a respectat principiul legalităţii. În contextul celor enunţate, rezultă că răspunsul DR Sud nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 (actul administrativ contestat), emis de către șeful Direcţiei regionale Sud, este unul superficial, nemotivat în modul stabilit de Codul muncii, Legea salarizării în sectorul bugetar şi HG nr. 535/2003 privind modul de calcul a plăţilor pentru neachitarea în termen a salariului şi fără a reflecta concret care sunt constatările care au stat la baza emiterii actului administrativ.

Invocă că, pornind de la constatările CtEDO, care în practica sa reţine că garanţiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură şi procedurilor disciplinare (cauza Vanjakv. Croaţia, hotărârea din 14.01.2010), luând în considerare atât gravitatea acuzaţiilor împotriva agentului public, cât şi consecinţele grave aplicabile, şi anume pierderea locului de muncă, în ciuda faptului că legislaţia operează cu categoria de răspundere disciplinară, şi nu penală. Reieşind din circumstanţele expuse, procedurilor disciplinare le este aplicabil, inclusiv, principiul in dubio pro reo, potrivit căruia orice dubiu se interpretează în favoarea inculpatului. În acest sens, se notează că, în conformitate cu prevederile art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta

între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare. Invocând prevederile art. 137 Cod administrativ, relatează că, se reţine că, autorităţile publice „trebuie” să acţioneze cu bună-credintă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Administraţia este obligată legal să îşi exercite discreţia fără erori discreţionare. Concomitent se reţine, că în toate cazurile din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere, puncte din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. La caz, urma a fi stabilit dacă decizia contestată conţine un răspuns la aceste întrebări de ordin legal şi bună administrație.

Solicită: 1. Admiterea acțiunii; 2. Constatarea actului administrativ individual nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 ca fiind emis vicios de către Direcția regională Sud; 3. Anularea actului administrativ individual nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, cu repunerea reclamantului în toate drepturile lezate; 4. Obligarea pârâtului să efectueze calcularea compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul 2022), conform pct. 10 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, și conform art. 145 din Codul muncii, până la data achitării acestor plăți salariale; 5. Obligarea pârâtului de a informa reclamantul despre suma de compensare, conform pct. 12 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003; 6. Obligarea pârâtului de a achita reclamantului plata pentru munca suplimentară prestată pentru perioada ianuarie – decembrie 2022, precum și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plății pentru munca suplimentară pentru anul 2022), efectuată prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei, în conformitate cu art. 145 din Codul muncii, care la 01 mai 2023 constituia suma de 9832,25 lei, cu efectuarea calculului inclusiv până la data achitării plății pentru munca suplimentară), conform pct. 10 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, și conform art. 145 din Codul muncii; 7. Obligarea pârâtului de a iniția procedurile de control intern în vederea constatării încălcărilor în domeniul dreptului muncii, cu sancționarea persoanelor vinovate; 8. Încasarea cheltuielilor de judecată.

Poziția părților expusă în referință.

La data de 24 iulie 2023 ***Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră*** a depus *referința*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinţei a invocat că, la 25 aprilie 2023 în cadrul Direcţiei regionale Sud a parvenit şi a fost înregistrată cu nr. B-17/23 cererea depusă de către reclamantul Bantuş Ştefan, prin care a solicitat să-i fie achitată plata pentru orele de muncă suplimentară prestată în perioadele ianuarie - decembrie 2018, ianuarie - decembrie 2019, ianuarie - decembrie 2020, ianuarie - decembrie 2022 (în cadrul DR Sud) şi furnizarea informaţiei aferent confirmative a evidenţei şi anume copiile autentificate ale tabelelor evidenţei muncii pentru anii 2018, 2019, 2020, 2022 şi calculului muncii suplimentare pentru anii 2018, 2019, 2020, 2022. În urma examinării cererii reclamantului, la 25 mai 2023 Direcţia regională Sud a expediat în adresa acestuia răspunsul cu nr. 35/33-2545, prin care a comunicat reclamantului faptul achitării muncii suplimentare pentru anii 2019 şi 2020, indicând suma şi contul pe care i-au fost transferaţi mijloace băneşti. Reclamantul în petiţia sa nu a solicitat prezentarea cărorva acte confirmative, respectiv acestea nu i-au fost prezentate. Adică, nu era solicitare, respectiv nu a fost răspuns. Deci, acesta abuziv menţionează în cererea de chemare în judecată, că pe acest segment i-au fost încălcate drepturile sale. Totodată, prin răspunsul menţionat, reclamantului i s-au comunicat şi i-au fost prezentate calculele orelor prestate în muncă suplimentară pe parcursul anului 2022 şi anume 22 ore, care au fost lucrate fiind în deplasare în interes de serviciu, trimis de către angajator (Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră) şi au fost lucrate în cadrul altor autorităţi juridice, altor subdiviziuni regionale ale Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, nu în cadrul Direcţiei regionale Sud, dar, nici pe acest motiv, nici pe altul, nu i s-a refuzat achitare acestei plăţi, care i s-a comunicat că este în sumă de 4257,84 lei, suma calculată de Secţia economie şi finanţe a DR Sud în conformitate cu art. 19

alin. (2) al Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 cu privire la sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, în baza actelor primare (tabele de pontaj). Reieşind din cele specificate, Direcţia regională Sud nu a refuzat furnizarea informaţiilor, nu a refuzat stabilirea şi calcularea sumei pentru retribuirea muncii suplimentare şi nici nu a refuzat achitarea acesteia, ci dimpotrivă, a admis cererea în această parte şi a oferit informaţia solicitată cu prezentarea calculului şi modul de formare a sumei, menţionând însă că, Direcţia regională Sud nu a avut posibilitate de a efectua plata din motiv că, Direcţiei regionale Sud nu i-au fost alocate mijloacele financiare în acest sens (Guvernul, Ministerul Finanţelor), iar din moment ce vor fi alocate aceste resurse pe articolul bugetar al Direcţiei regionale Sud pentru retribuirea muncii suplimentare şi achitării sporului pentru prestarea acesteia, reclamantului i se va achita suma calculată. Concomitent, reclamantului i s-a comunicat că, din aceleaşi motive menţionate supra, nici unui angajat cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne din cadrul Direcţiei regionale Sud, nu i-a fost retribuită munca suplimentară pentru anul 2022. La această etapă Direcţia regională Sud corect şi întemeiat a prezentat informaţia solicitată şi a calculat cuantumul orelor de muncă şi suplimentare, precum şi valoarea financiară a acestora în conformitate cu prevederile actelor normative și cele administrative cu caracter normativ.

Adaugă că, la 08 iunie 2023 în Direcţia regională Sud a fost înregistrată cu nr. B- 21/23 cererea prealabilă depusă de către reclamant, prin care a solicitat: 1. Admiterea cererii prealabile; 2. Suspendarea efectelor actului administrativ răspunsul Direcţiei regionale Sud cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023; 3. Anularea răspunsului Direcţiei regionale Sud cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 cu repunerea în toate drepturile lezate; 4. Calcularea compensaţiei pentru neachitarea la timp a salariului (plăţii muncii suplimentare pentru anul 2022) conform pct. 10 al Hotărârii Guvernului nr. 535/2003 şi art. 145 Codul muncii până la data achitării acestor plăţi salariale; 5. Informarea reclamantului despre suma de compensare conform pct. 12 al Hotărârii Guvernului nr. 535/2003; 6. Furnizarea copiilor autentificate tabelelor de evidenţă a timpului de muncă pentru fiecare lună a anului 2022 începând cu luna ianuarie până în decembrie inclusiv; 7. Achitare plăţii pentru munca suplimentară prestată pentru perioada ianuarie - decembrie 2021 şi compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăţii pentru

munca suplimentară pentru anul 2021) efectuată prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei în conformitate cu prevederile art. 145 Codul muncii care la 01 mai 2023 constituia suma de 9832,25 lei cu efectuarea calculului inclusiv până la data achitării plăţii pentru munca suplimentară conform pct. 10 al Hotărârii Guvernului nr. 535/2003; 8. Iniţierea procedurilor de control intern în vederea constatării încălcărilor în domeniul muncii cu sancţionarea persoanelor vinovate. La 12 iunie 2023, prin răspunsul cu nr. 35/33-2836, Direcţia regională Sud, în conformitate cu prevederile art. 171 Codul administrativ, a expediat răspunsul privind examinarea în partea suspendării actului administrativ individual, prin care i s-a comunicat imposibilitatea suspendării acestuia. Ulterior, în urma examinării cererii prealabile, la 20 iunie 2023 Direcţia regională Sud a expediat reclamantului răspunsul cu nr. 35/33-2972, prin care a reiterat poziţia sa oferită în răspunsul cu nr. 35/33-2545, unde i-au fost explicate şi motivele refuzului pe fiecare punct în parte, fiind motivate. De aceea, în conformitate cu prevederile art. 167 alin. (2) şi art. 168 din Codul administrativ, răspunsul la cererea prealabilă a fost transmis Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră pentru a se expune asupra legalităţii, iar decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă îi aparţine autorităţii ierarhic superioare. Prin urmare, la 29 iunie 2023 Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră a expediat reclamantului răspunsul cu nr. 35/18-1-5793, prin care a susţinut răspunsul Direcţiei regionale Sud, menţionând că nu au fost identificate vicii de natură să conducă la anularea acestuia, acesta fiind emis conform prescripţiilor legale. Prin răspunsul Direcţiei regionale Sud nu i-a fost refuzat reclamantului în achitarea orelor prestate suplimentar, pentru perioadele admisibile din punct de vedere al respectării termenului de prescripţie extinctivă, fiindu-i explicat faptul că din cauza unor circumstanţe independente de entitatea responsabilă de achitare, nu pot fi efectuate aceste plăţi. Este confirmat faptul că răspunsul oferit de Direcţia regională Sud este legal şi întemeiat, fiind respinsă ca neîntemeiată în mod corect şi corespunzător prevederilor art. 167 alin. (2) Cod administrativ. Iar, urmare a examinării cererii reclamantului, prin prisma art. 168 din Codul administrativ, a actului administrativ individual contestat şi a materialelor dosarului administrativ, de către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră nu au putut fi identificate vicii de natură să conducă la anularea acestuia, actul fiind emis conform prescripţiilor legale.

Susține că, generalizând cele relatate în referinţă, Direcţia regională Sud a IGPF al MAI consideră pretenţiile înaintate de către Bantuş Ştefan în cererea de chemare în judecată privind contestarea actului administrativ individual, fiind nefondate, nemotivate şi neîntemeiate. Iar actul contestat este emis în conformitate cu actele normative şi cele administrative cu caracter normativ, argumentat prin prezentarea probelor şi furnizarea tuturor informaţiilor deţinute şi în acestă ordine de idei, actul contestat este unul legal şi de aceea nu poate fi anulat.

În partea ce ţine de achitarea pentru munca suplimentară prestată pe parcursul anului 2022, Direcţia regională Sud nu a refuzat solicitarea dată, ci dimpotrivă a acceptat-o, calculând orele suplimentare şi suma privind retribuirea muncii suplimentare, însă din motivul lipsei de finanţare de la bugetul de stat (Guvern, Ministerul Finanţelor), la momentul actual Direcţia regională Sud se află în imposibilitate de a efectua plăţile respective întregului personal al Direcţiei regionale Sud. Subsidiar, în partea ce ţine de achitarea penalităţilor solicitate prin cerere, aceasta nu are suport juridic din motive ce succed. În primul rând, accentuează că, Direcţia regională Sud consideră, că la solicitarea achitării aşa numitei „părţi a salariului”, pârâtul nu ar fi Direcţia regională Sud, dar Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră. Respectiv consideră că, reclamantul pe acest subiect se adresează pârâtului necorespunzător, or, Direcţia regională Sud este instituţia la evidenţa contabilă căreia s-a aflat reclamantul, dar aceasta nu schimbă faptul că, nu Direcţia regională Sud a fost angajatorul reclamantului, căreia îi înaintează toate pretenţiile referindu-se la legislaţie indicând atribuţiile/obligaţiunile angajatorului. Deci, conform legislaţiei naţionale, angajatorul are obligaţia de a achita drepturi salariate faţă de salariat, Direcţia regională Sud nu a fost în calitate de angajator faţă de reclamant, doar conform regulilor stabilite, îi achita salariul în limitele mijloacelor financiare alocate, conform prevederilor legale, de către angajatorul acestuia - Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, respectiv acesta are o astfel de obligaţie şi nu Direcţia regională Sud. În acest caz Direcţia regională Sud, avea calitate de intermediar dintre salariat şi angajatorul acestuia, angajatorul aloca surse financiare, Direcţia regională Sud îi transmitea salariatului. În al doilea rând, este necesar ca instanţa să facă diferenţă dintre pierderea unei părţi din salariu şi reţinerea achitării salariului (unei părţi a acestuia). Reclamantul nici la etapa prealabilă, nici în cererea de

chemare în judecată nu a prezentat careva probe că a suferit careva pierderi cauzate de neachitarea la timp a salariului, deci nu poate fi discuţia în cazul dat despre pierderea unei părţi al salariului de către reclamant. Hotărârea Guvernului, la care reclamantul face referire, aprobă Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu, art. 145 Codul muncii se referă la Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, dar cum arată situaţia, reclamantului nu au fost cauzate pierderi, deci aceste norme nu se referă la cazul cercetat. În cazul dat se califică ca reținerea efectuării plății solicitate. Conform informaţiei parvenite din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, ultimul în temeiul prescripţiei Inspecţiei financiare, a emis o solicitare în adresa Direcţiei economie şi finanţe a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 35/17-1589 din 24 februarie 2023, prin care a solicitat mijloace financiare pentru achitarea orelor suplimentare pentru anii 2021 - 2023 în sumă de 46729,80 mii lei, care la rândul său a înaintat scrisoarea cu nr. 44/15-1437 din 29 martie 2023 în adresa Ministerului Finanţelor. Ulterior, repetat a mai fost înaintată o scrisoare cu nr. 44/15-1794 din 19 aprilie 2023 în adresa Ministerului Finanţelor, prin care au fost solicitate alocaţii adiţionale pentru cheltuieli de personal şi anume pentru implicarea angajaţilor în munca suplimentară. Răspunsuri nu au parvenit din partea Ministerului Finanţelor, dar se lucrează în acest domeniu pentru rezolvarea situaţiei create. Astfel, cazul cercetat ar putea fi încadrat în prevederile art. 330 Codul muncii, dar alin. (2) nomei menţionate, care prevede că, în caz de *reţinere,* din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizaţiei de concediu (art. 117), a plăţilor în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăţi (art. 123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Notează că, prin urmare, conţinutul normei juridice enunţate acordă dreptul salariatului la achitarea penalităţilor în caz de reţinere a plăţilor salariale din vina angajatorului. În lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea orelor suplimentare la contul Direcţiei regionale Sud, aceasta este privată de a efectua plăţile respective şi nu poate purta nici o vină, aceiaşi situaţie şi cu angajatorul, care din cauza lipsei mijloacelor financiare pe contul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, nu poate efectua astfel de transferuri. Ce ţine de careva calcule prezentate de reclamant, comunică că, în primul rând, suma discutată nu este pierderea

reclamantului a unei părţi din salariu, el nu a pierdut-o, aceasta se reţine şi nu poate fi calculată în baza normelor prezentate de reclamant și, în al doilea rând, calculele prezentate nu sunt efectuate corect, din următoarele motive, conform Hotărârii Guvernului 535/2003, la care eronat se bazează reclamantul, se referă la coeficientul inflaţiei, dar reclamantul se bazează pe rata inflaţiei, acestea sunt două noţiuni diferite. În această Hotărâre a Guvernului există şi exemplul cum se calculează, din care şi se vede clar că calculele efectuate de reclamant sunt incorecte, care nu pot fi luate ca bază.

Prin *referința suplimentară din 07 august 2023* ***Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră*** a comunicat că, în urma examinării suplimentare a dosarul administrativ, care a stat la baza intentării procesului menţionat, s-a depistat eroarea tehnică, care constă în faptul că de persoana care a fost examinată petiţia, cererea prealabilă a numitului Bantuş Ştefan, cât şi în referinţa depusă în instanţă la 24 iulie 2023 de către Direcţia regională Sud, figurează suma eronată, care urma să primească ex-salariatul Direcţiei regionale Sud, Bantuş Ştefan, şi anume suma 4 257,84 lei, dar, conform Notei informative a şefului secţiei economie şi finanţe a Direcţiei regionale Sud, Tatiana Ghenciu, din 05 mai 2023, suma pentru prestarea muncii suplimentare în anul 2022 este de 3 389,82 lei. Astfel, Bantuş Ştefan, urma să primească suma rămasă din 3 389,82 lei, după reţinerea tuturor impozitelor, taxelor, primelor prevăzute de legislaţie asupra venitului. Între timp, Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră a identificat sumele necesare pentru plata sporului pentru munca suplimentară prestată în anii 2021 şi anii 2022, transferând sume necesare pe conturile Direcţiei regionale Sud, fiind dispusă la 18 iulie 2023 Direcţiilor regionale Sud, prin Telegrama nr. 149 a şefului IGPF, achitarea acestora. Reieşind din care motiv, Direcţia regională Sud, executând indicaţiile angajatorului, având în disponibilitate surse financiare, a efectuat calculul necesar a întregului personal, care a activat pe parcursul anilor 2021 şi 2022, a emis ordinile în acest sens cu nr. 113/ps şi 114/ps ambele din 27 iulie 2023 cu privire la achitarea sporului pentru munca suplimentară prestată de către personalul Direcției regionale Sud pentru anul 2021 și respectiv pentru anul 2022.

Conform ordinului Direcţiei regionale Sud nr. 114/ps din 27 iulie 2023, a fost dispusă achitarea către Bantuş Ştefan (pe lângă ceilalţi salariaţi şi ex-salariaţi ai Direcţiei regionale Sud) suma calculată de 3 389,82 lei, pentru prestarea a 22 ore suplimentare. Conform notei informative a şefului interimar al secţiei economie si finanţe a Direcţiei regionale Sud, Aurica Prozorovschi, această sumă de bani a fost comasată cu cea calculată pentru munca suplimentară prestată de către Bantuş Ştefan în anul 2021, reţinut impozitul pe venit şi la data de 28 iulie 2023 a fost transferată pe contul reclamantului. Astfel, Direcţia regională Sud, la momentul în care a avut în disponibilitate de mijloace financiare aprobate de angajator, a transferat tuturor salariaţilor, inclusiv şi ex-salariatului Bantuş Ştefan toate sumele de care acesta urma să beneficieze ca salariat al Direcției regionale Sud pentru munca prestată. Reieşind din cele expuse şi faptul că reclamantului nu a fost refuzat în dreptul său de a fi achitat sporul din discuţie, i-au fost acceptate pretenţiile de a fi achitat şi faptul că la moment a dispărut obiectul litigiului, din motivul executării datoriei financiare pentru munca prestată în anul 2022 de către Bantuş Ştefan, pretenţiile reclamantului sunt nefondate, or, acesta a înaintat pretenţiile ce ţin de achitarea sporului pentru munca suplimentară prestată în anul 2022, dar nu asupra sumei necesare a fi achitate.

Prin ***încheierea*** Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 august 2023 a fost declarată inadmisibilă acțiunea reclamantului Bantuș Ștefan împotriva Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în partea reparării prejudiciului moral. S-a explicat reclamantului că, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. f)-h) din Codul administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune. (f.d. 153-156, vol. I)

Prin ***încheierea*** Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 august 2023 a fost atras Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în calitate de terț în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Bantuș Ștefan.

La 11 septembrie 2023 ***Inspectoratul General al Poliției de Frontieră*** a depus *referința*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Referitor la solicitarea reclamantului compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia conform Modului de calculare şi plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcare termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535/2003, prezintă poziția care constă în aceea că, Modul de calculare şi de plată a sumei de compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, conform pct. 1 *„este elaborat în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii salarizării nr. 847 - XV din 14 februarie 2002 ...*". Cât, Direcţia regională Sud, atât şi Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, sunt instituţii bugetare finanţate integral din bugetul de stat şi nu cad sub incidenţa Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, dar cad sub incidenţa Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Modul şi condiţiile de salarizare a personalului se aplică conform Legii nr. 270/2018, dar nu conform Legii nr. 847/2002. Or, art. 1 alin. (3) al Legii nr. 270/2018, menţionează că, „*Modul şi condiţiile de salarizare a personalului din sectorul bugetar ţin în exclusivitate de prezenta lege şi nu pot fi obiectul de reglementare a altor acte normative, cu excepţia celor ce rezultă din legea respectivă*" şi conform art. 2 „*Reglementările prezentei legi se aplică persoanelor cu funcţii de demnitate publică, funcţionarilor publici, inclusiv cu statut special, persoanelor care ocupă funcţii cu statut special specifice apărării naţionale, securităţii statului şi ordinii publice, altui personal angajat în baza contractului individual de muncă în autorităţile/instituţiile bugetare finanţate integral din bugetul de stat sau din bugetele locale, precum şi personalului Casei Naţionale de Asigurări Sociale (în continuare* — unităţi bugetare)." Reieşind din cele menţionate, sub incidenţa Modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, cad acele instituţii, salarizarea cărora se efectuează în baza Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002 (Partea componentă a cărei este şi Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07.05.2003), şi nu se aplică celor, salarizarea cărora se efectuează în conformitate cu Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pentru implementarea căreia Guvernul a emis Hotărârea nr. 1231 din 12 decembrie 2018.

Invocând prevederile art. 16, art. 19 alin. (1), (4), (5) Cod civil, relatează că, reclamantul Bantuş Ştefan, *fiind salariat al Direcţiei regionale Sud*, a instituţiei bugetare finanţate integral din bugetul de stat, salarizarea căruia a fost efectuată în condiţiile Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, dar nu în condiţiile Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, nu are astfel de drept la compensarea a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia. Orice persoană poate să ceară repararea unui drept al său doar în cazul când acesta a fost lezat. În conformitate cu procedura de sistem privind organizarea timpului de muncă şi timpului de odihnă a personalului Poliţiei de Frontieră, aprobate prin ordinul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră nr. 629 din 13 octombrie 2021, pct. 13 calcularea orelor activate supra limita minimă a numărului de ore stabilit de Balanţa timpului de muncă pentru anul respectiv, se efectuează anual în luna ianuarie din anul următor celui de gestiune, în baza tabelului de pontaj pentru luna decembrie cu anexarea documentelor justificative. Acest fapt se efectuează din motivul că salariaţii au dreptul pe parcursul anului la compensarea orelor de muncă suplimentară sau zilele de sărbătoare nelucrătoare şi/sau zilele de repaus să compenseze cu alte ore/zile libere în conformitate cu legile speciale/contractele colective de muncă/regulamentele interne, or, art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar prevede că, *pentru munca suplimentară, personalul unităţilor bugetare are dreptul la spor pentru orele de muncă prestate în afara duratei normale a timpului de muncă sau în zilele de sărbătoare nelucrătoare şi/sau în zilele de repaus pentru activităţi desfăşurate potrivit atribuţiilor postului, dacă orele de muncă suplimentară sau zilele de sărbătoare nelucrătoare şi/sau zilele de repaus nu sunt compensate cu alte ore/zile libere în conformitate cu legile speciale/contractele colective de muncă/regulamentele interne,* dreptul de care avea posibilitate de a se folosi/ş-a folosit şi reclamantul pe parcursul anului 2022. Astfel, pentru anul 2022, orele de muncă suplimentară au fost calculare în ianuarie 2023, în baza tabelului de evidenţă a timpului de muncă pentru luna decembrie 2022, în care se regăseşte informaţia cumulată cu privire la surplusul orelor peste durata minimă conform Balanţei timpului de muncă pe întreg anul 2022. Până la acest moment, plata acestor ore nu putea fi efectuată. După calcularea acestor ore, achitarea lor urmează

a fi efectuată, fără a fi stabilită perioada concretă, deci la finanţarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră şi a Direcţiei regionale Sud din bugetul de stat pentru achitarea acestor ore lucrate supra program, Direcţia regională Sud în luna iulie 2023 a efectuat această plată către reclamant. Plată s-a efectuat imediat la maxim posibil şi este de menţionat faptul că în acelaşi an fiscal.

Poziția primei instanțe.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023 acţiunea în contencios administrativ depusă de Bantuș Ștefan împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, privind anularea refuzului de achitare a drepturilor salariale, obligarea la achitarea plății pentru munca suplimentară, calcularea, informarea și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, inițierea controlului intern și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a admis parțial.

S-a anulat decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/33-2972 din 20 iunie 2023, adoptată în procedura prealabilă, în partea respingerii calculării, informării și compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

S-a obligat Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să calculeze, informeze și compenseze pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea și argumentele apelanților.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, ***Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră*** la data de 17 octombrie 2023 a depus ***cerere de apel nemotivat*** prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023, în partea în care acțiunea a fost admisă, cu pronunțarea unei noi decizii privind respingerea în totalitate a acțiunii înaintate de către Bantuș Ștefan împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

S-a indicat în cerere că Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nu este de acord cu hotărârea instanței de fond în partea: admiterii parțiale a acțiunii în contenciosul administrativ, anulării deciziei Direcției regionale Sud nr. 35/33-2972 din 20 iunie 2023, adoptată în procedura prealabilă, în partea respingerii calculării, informării și compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022 și a obligării Direcției regionale Sud să calculeze, informeze și compenseze pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

A menționat că, instanța nu a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, ceea ce a condiționat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Având în vedere termenul limitat de atac cu apel a hotărârii menționate, prevăzut de legislație, a indicat că, cererea de apel suplimentară va fi prezentată la emiterea hotărârii integrale a instanței de fond.

Cerere similară a fost depusă și la data de 18 octombrie 2023.

La data de 04 ianuarie 2024 ***Direcția regională Sud a Inspectoratului General al poliției de Frontieră al MAI*** a depus ***cerere de apel motivată*** prin care a menționat că, instanța nu a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt şi de drept ale pricinii, ceea ce a condiționat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Analizând actele cauzei în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, conchide că soluția dată de către instanța ierarhic inferioară contravine circumstanțelor cauzei și este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator şi interpretarea eronată a normelor de drept material.

Notează apelantul că, o astfel de soluţie rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine explicarea completă şi certă a situaţiei de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței

ierarhic inferioare sunt bazate pe o apreciere unilaterală şi arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În cererea de apel, apelantul a făcut un scurt istoric asupra pricinii.

De asemenea, apelantul a indicat că la emiterea hotărârii contestate cu apel, instanța a încălcat prevederile art. 219 alin. (3) Cod administrativ, depășind limitele din acțiune.

În acest sens a menționat că, prin cererea de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, intimatul a solicitat constatarea ca fiind emis vicios și anulat actul administrativ individual nr. 35/22-**2545** din **24 mai 2023** specificând că este actul administrativ contestat).

Însă instanța de fond anulează decizia nr. 35/22-**2972** din **20 iunie 2023 adoptată în procedura prealabilă** în partea respingerii calculării, informării și compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

Astfel, apelantul vede că intimatul prin cererea sa de chemare în judecată nu a solicitat anularea Deciziei Direcției regionale Sud cu *nr. 35/22-**2972** din **20 iunie 2023 adoptată în procedura prealabilă***, instanța de fond în această acțiune, a încălcat prevederile art. 219 alin. 93) din Codul administrativ, depășind limitele pretențiilor din acțiune, din oficiul anulează Decizia nr. 35/22-**2972** din **20 iunie 2023** adoptată în procedura prealabilă.

Menționează apelantul că, intimatul în petiția sa inițială, pe lângă alte obiecte, a solicitat și *informarea în temeiul pct. 10 şi 12 al Hotărârii Guvernului nr. 535/2003 „privind aprobarea modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitarea a acestuia"* ***despre suma de compensare privind încălcarea termenilor de plată a muncii suplimentare pentru anii 2018, 2019, 2020, 2022*** *care nu i-a fost achitată”.*

La acest obiect Direcția regională Sud în actul administrativ individual cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 nu i-a răspuns din motivul inexistenței a astfel de puncte în Hotărârea Guvernului menționată care este compusă din 5 puncte numerotate de la 1 la 5.

Dar, în sensul prevederilor art. 64 alin. (2) din Codul administrativ, refuzul de a examina o cerere se consideră drept respingerea acesteia, respectiv această parte

a cererii Direcția regională o respins-o în mod tacit, faptul care nu împiedică contestarea acesteia în procedură prealabilă.

În cererea prealabilă, intimatul s-a exprimat dezacordul cu actul administrativ individual nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, a înaintat repetat solicitările sale, dar şi a inclus solicitări noi care nu se regăseau printre solicitările din petiția nr. B-17/23 din 25.04.2023 în temeiul căreia a fost emis actul administrativ nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 şi nefiind posibile a fi la acest moment supuse procedurii prealabile şi anume:

1. Calcularea compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul 2022) conform pct. 10 al HG nr. 535/2003 și art. 145 Codul muncii până la data achitării acestor plăți salariale;

2. Achitarea plății pentru munca suplimentară prestată pentru perioada ianuarie – decembrie **2021** precum și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plății pentru munca suplimentară pentru anul **2021)** efectuată prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei în conformitate cu prevederile art. 145 Codul muncii care la 01 mai 2023 constituia suma de 9832,25 lei cu efectuarea calculului inclusiv până la data achitării plății pentru munca suplimentară conform pct. 10 al HG 535/2003.

Prin decizia cu nr. 35/22-**2972** din **20 iunie 2023** anulată de instanța de fond, Direcția regională a respins solicitări noi apărute în cererea prealabilă a intimatului, aceasta fiind pentru ambele subiecte actul administrativ individual, posibil supunerii procedurii prealabile.

Astfel, la aceste două obiecte, intimatul în caz că se afla în dezacord, urma să le conteste în procedură prealabilă, faptul neexecutat de către acesta.

Conform cererii de chemare în judecată intimatul s-a adresat în contenciosul administrativ cu obiectul de calcularea, compensarea acestuia pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plății pentru munca suplimentară pentru anul **2022).**

În acest context, constată că intimatul pentru a iniţia procedura contenciosului administrativ cu obiectul **compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăţii pentru munca suplimentară pentru anul 2022),** nu a respectat procedară prealabilă, cu atît mai mult, astfel de solicitare nici nu a înaintat Direcției regionale Sud, ignorând prevederile art. **208** alin. (1) Codul

administrativ, care indică direct că, *până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege,* şi în cazul dat nu se constată excepțiile care exclud procedura prealabilă.

Reiterează că la caz este solicitarea intimatului:

- în petiție privind doar **informarea** despre suma de compensare privind încălcarea termenilor de plată a muncii suplimentare pentru anul inclusiv **2022,** fără solicitarea de a calcula şi a compensa această pierdere,

- în cererea prealabilă solicită: **1) calcularea** compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul **2022); 2) compensarea** pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăți pentru munca suplimentară pentru anul **2021)**

- în cererea de chemare în judecată: obligarea DR Sud să efectueze **calcularea** compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul **2022); compensarea** pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăți pentru munca suplimentară pentru anul **2022).**

Astfel, obiectele:

- **calcularea** compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul **2022)** ... şi

- **compensarea** pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăți pentru munca suplimentară pentru anul **2022.**

care se regăsesc în cererea de chemare în judecată şi asupra cărora intimatul a inițiat procedura contenciosului administrativ nu au fost supuse procedurii prealabile.

Notează apelantul că, conform prevederilor art. 19 din Codul administrativ „*cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciabilă a litigiilor administrative*".

În acest context, *procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale* (art. 162 alin. (1) Cod administrativ) de care Direcția regională Sud a fost lipsită.

Conform celor expuse, intimatul la înaintarea acțiunii contenciosului administrativ, fără a fi supuse unele obiecte procedurii prealabile, a ignorat vădit prevederile art. 208 alin. (1) Cod administrativ. Dar obiectul **compensarea** pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăți pentru munca

suplimentară pentru anul 2022), nu a solicitat din partea Direcției regionale Sud, **nici prin petiția sa și nici prin cererea prealabilă**.

În opinia apelantului, instanța de fond a ignorat toate normele posibile, și a emis hotărârea de obligare a Direcției regionale Sud de a: calcula pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de Bantus Ştefan pentru perioada anului 2022; compensa pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de Bantus Ştefan pentru perioada anului 2022, solicitare neînaintată către Direcția regională Sud, nici la etapa petiției, nici la etapa prealabilă.

Indică că, în astfel de cazuri, legiuitorul prin norma stipulată la art. 207 alin. (1) lit. f) al Cod administrativ a prevăzut că, acțiunea de contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art. 208".

Făcând trimitere la prevederile art. 166, 189 alin. (1), art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, indică că, pretenția intimatului pentru munca suplimentară prestată în perioada anului 2022 se califică ca fiind o acțiune în obligare, dat fiind că, acordarea despăgubirii în virtute legii se realizează prin emiterea unui act administrativ individual, urmând a se aprecia criteriile de admisibilitate specifice acestei categorii de litigii. În ce privește aplicabilitatea temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, norma respectivă se aplică sistemic și organic cu prevederile art. 208, 162-169 și 19 din Codul administrativ. Înaintarea acțiunii în obligare în contencios administrativ este condiționată de respectarea procedurii prealabile. Notează apelantul că, din prevederile art. 19, 166, 162 alin. (1)-(3), art. 208 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, rezultă că procedura prealabilă este o garanție de apărare suplimentară a persoanei afectate printr-un act administrativ individual, și totodată o modalitate de auto-corecție a autorității publice din perspectiva respectării principiului legalității administrației publice conform art. 21 din Codul administrativ. Cererea prealabilă ca instituție juridică nu este doar o simplă formalitate, de aceea orice autoritate publică este obligată să examineze cererea ca un mijloc legal și efectiv de protecție a persoanei împotriva intervențiilor publice prin intermediul actului administrativ individual. De fiecare dată instanța de judecată, verificând legalitatea activității administrative a autorităților publice,

efectuează un control judecătoresc efectiv și asupra legalității deciziilor de soluționare a cererilor prealabile, care în esență constituie un tot întreg cu actul administrativ individual. La cazul din speță, Bantuș Ștefan prin cererea sa nu a solicitat Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră ***compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată în perioada anului 2022***. Astfel, indică că, pretenția menționată cade sub incidența prevederilor art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, așa cum reclamantul în privința acestui capăt de pretenție nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de legislator la art. 208 alin. (3) din Codul administrativ. Prin urmare, consideră că, acțiunea în obligare nu este admisibilă, deoarece procedura prealabilă nu a fost respectată, iar starea de fapt procesuală care condiționează admisibilitatea acțiunii nu se atribuie excepțiilor legale prevăzute de art. 163 Cod administrativ. În această ordine de iedei, este de părere că instanța de fond urma să se expună asupra inadmisibilității acestui obiect, pe motivul neîntrunirii condițiilor de la art. 208 Cod administrativ.

Susține că instanța de fond a anulat o Decizie în partea unei acțiuni la care aceasta nu se referă: Cu alte cuvinte, Direcția regională Sud a respins solicitarea intimatului ce ține de ***compensarea*** pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăți pentru munca suplimentară pentru anul ***2021***, însă acest subiect se afla în acel moment depășind toate etapele, în contenciosul administrativ la o altă instanță de fond, dar instanța prin hotărârea sa din 06 octombrie 2023 anulează decizia Direcției regionale Sud *nr. 35/22-**2972** din **20 iunie 2023 adoptată în procedura prealabilă** în partea compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca prestată de către Bantuș Ștefan în perioada ianuarie – decembrie 2022*, în decizia anulată de instanță nu se conține o astfel de respingere, sunt anii diferiți 202 și 2022.

De asemenea, apelantul relevă faptul că, în motivarea hotărârii sale instanța de fond eronat s-a condus de Modul de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003.

La cest capitol, susține că în primul rând, instanța de fond eronat indică punctele de care se conduce și anume „**pct. 1, ,2, 8 al Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003** privind aprobarea modului de calculare și de plată a sumei de

compensare a pierderii unei plăți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia” (pag. 15 primul aliniat)”, **pct. 10-12 al Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003** (pag. 15 al treilea alineat), or, punctele 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 se referă la alte subiecte, reglementările cărora diferă de cele indicate de instanța de fond (pct. 8, 10-12), în însuși hotărâre Guvernului nu există, acesta fiind compusă doar din 5 puncte. Consideră apelantul că instanța eronat a dat apreciere juridică unei situații concrete.

În al doilea rând, admițând că instanța de fond s-a condus nu de punctele nominalizate a **Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003,** dar de numerotația dată a punctelor din Modul de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, aceasta la fel o consideră o interpretare eronată, invocând că pct. 1 al Modului de calculare și de plată a sumei de compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu calcularea termenelor de achitare a acestuia care prevede că acesta „*este elaborat în conformitate cu prevederile* ***art. 35 al Legii salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002***...”.

Indică în acest sens că, Direcția regională Sud este o instituție bugetară finanțată integral din bugetul de stat și nu cade sub incidența Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, dar cade sub incidența Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar. Aceasta, la intrarea în vigoare pe lângă Legea nr. 48/2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici; Legea nr. 328/2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, a abrogat și Legea nr. 355/2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar – în temeiul căreia a fost salarizați angajații din cadrul Poliției de Frontieră, condițiile de salarizare şi mărimile salariilor personalului din autoritățile administrației publice, instituțiile şi organizațiile finanțate de la bugetul public național, denumite în continuare unități bugetare. Legea nr. 847 din 14.02.2002 în temeiul căreia este emisă Hotărârea Guvernului nr. 535/2003, era în vigoare, dar autoritățile administrației publice, instituțiile şi organizațiile finanțate de la bugetul public național, funcționarii publici, judecători şi procurori, nu cădeau sub incidența acesteia.

Notează că, Modul şi condiţiile de salarizare a personalului se aplică conform Legii nr. 270/2018, dar nu conform Legii nr. 847/2002, așa cum, art. 1 alin. (3) al Legii nr. 270/2018, stipulează că, *„**Modul și condițiile de salarizare a personalului din sectorul bugetar țin în exclusivitate de prezenta lege şi nu pot fi obiectul de reglementare a altor acte normative,** cu excepția celor ce rezultă din legea respectivă."* şi art. 2 - ***Reglementările prezentei legi se aplică** persoanelor cu funcții de demnitate publică, **funcționarilor publici, inclusiv cu statut special, persoanelor care ocupă funcții cu statut special specifice apărării naționale, securității statului şi ordinii publice,** altui personal angajat în baza contractului individual de muncă **în autoritățile/instituțiile bugetare finanțate integral din bugetul de stat sau din bugetele locale,** precum şi personalului Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare — unități bugetare)”.*

Reieșind din cele menţionate, indică apelantul că, sub incidenţa Modului de calculare şi de plată a sumei de compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, cad cele instituţii, salarizarea cărora se efectuează în baza Legii salarizării nr.847 din 14 februarie 2002 (partea componentă a cărei este şi Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07.05.2003), şi nu se aplică celor, salarizarea cărora se efectuează în conformitate cu Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pentru implementarea căreia Guvernul a emis Hotărîrea nr. 1231 din 12 decembrie 2018.

Făcând trimitere la prevederile art. 16, 19 alin. (1), (4) și (5) din Codul civil, notează că, Bantuş Ştefan, fiind salariat al Direcției regionale Sud, a instituției bugetare finanțate integral din bugetul de stat, salarizarea căruia a fost efectuată în condițiile Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, dar nu în condițiile Legii salarizării nr.847 din 14 februarie 2002, nu are astfel de drept la compensarea a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 535/2003. Orice persoană poate să ceară repararea unui drept al său doar în cazul cînd acesta a fost lezat.

Cum reiese din materialele dosarului, intimatului Bantuş Ştefan i-au fost achitate aceste drepturi pretinse (spor pentru munca prestată suplimentar în anul 2022), achitarea căreia a fost reținută nu din vina angajatorului, astfel intimatul nu

a suferit pierderi, or salariul de bază lunar conform funcției deținute i-a fost achitat în termeni.

În conformitate cu procedura de sistem privind organizarea timpului de muncă şi timpului de odihnă a personalului Poliţiei de Frontieră, aprobate prin ordinul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră nr. 629 din 13 octombrie 2021, pct. 13, calcularea orelor activate supra limita minimă a numărului de ore stabilit de Balanţa timpului de muncă pentru anul respectiv, se efectuează anual în luna ianuarie din anul următor celui de gestiune, în baza tabelului de pontaj pentru luna decembrie cu anexarea documentelor justificative. Acest fapt se efectuează din motivul că salariaţii au dreptul pe parcursul anului la compensarea orelor de muncă suplimentară sau zilele de sărbătoare nelucrătoare şi/sau zilele de repaus să compenseze cu alte ore/zile libere în conformitate cu legile speciale/contractele colective de muncă/regulamentele interne, făcând trimitere la prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, drept de care avea dreptul /s-a folosit și intimatul pe parcursul anului 2022.

Astfel, pentru anul 2022, orele de muncă suplimentară au fost calculate în ianuarie 2023, în baza tabelului de evidență a timpului de muncă pentru luna decembrie 2022, în care se regăsește informația cumulată cu privire la surplusul orelor peste durata minimă conform Balanței timpului de muncă pe întreg anul 2022. Până la acest moment, plata acestor ore nu putea fi efectuată. După calcularea acestor ore, achitarea lor urmează a fi efectuată, fără a fi stabilită perioada concretă, deci la finanțarea Direcției regionale Sud din bugetul de stat pentru achitarea orelor lucrate supra program, Direcția regională Sud în luna iulie 2023 a efectuat această plată. Plată s-a efectuat imediat la maxim posibil şi menționează faptul că în același an fiscal. Respectiv, în cazul plății sporului pentru munca suplimentară în anul 2022, nu a avut loc careva reținere şi nu poate fi discuții despre pierderea a acesteia, ori neachitarea la timp.

Din considerentele enunțate şi faptul că Modul de calculare şi de plată a sumei de compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 nu are efecte asupra Direcției regionale Sud. Instanța de fond urma să

facă diferență dintre **pierderea** cauzată de neachitarea la timp a salariului şi **reținerea** achitării **unei părți** a salariului.

Indică apelantul că, cazul ar putea fi încadrat în prevederile art. 330 Codul muncii, dar alin. (2) normei menționate, prevede că, în caz de **reținere,** din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăti (art. 123, 124, 127, 139, 186, art. 225 alin. (8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Susține că, conținutul normei juridice enunțate acordă dreptul salariatului la achitarea penalităților în caz de **reținere** a plăţilor salariale din vina angajatorului. O perioadă îndelungată a fost efectuat controlul de către Inspecția financiară în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră şi subdiviziunile acestuia, privind corectitudinea includerii orelor de muncă prestate suplimentar, urmată de lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea orelor suplimentare la contul Direcției regionale Sud şi a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, astfel aceste autorități publice au fost în imposibilitate de a efectua plăţile respective şi nu pot purta nici o vină.

Mai indică apelantul că, tot în motivarea hotărârii sale instanța de fond s-a condus de prevederile art. 145 alin. (1) - (4) Codul muncii, dar nu a luat în calcul că alin. (3) al acestei norme prevede - „*Modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia* ***se stabilește de Guvern, de comun acord cu patronatele şi sindicatele*****”** în continuare întemeindu-şi hotărîrea pe corelaţia cu prevederile Modului de calculare şi de plata a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, care a fost emisă nu pentru implementarea prevederilor art. 145 Codul muncii, dar expres prevăzut că, pentru implementarea art. 35 din Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, care cum s-a menţionat nu are efecte juridice asupra Direcţiei regionale Sud, ca autoritate bugetară finanţată integral din bugetul de stat, dar nu pe cea care ar fi emisă pentru implementarea art. 145 Codul muncii (în cazul existenței acesteia).

De asemenea, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 03 noiembrie 2023 ***Inspectoratul General al Poliției de Frontieră*** a depus cerere de apel preventiv prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023, în partea în care acțiunea a fost admisă, cu pronunțarea unei noi decizii privind respingerea în totalitate a acțiunii înaintate de către Bantuș Ștefan împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

În argumentarea poziției sale au fost înserate argumente similare celor invocate de Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

La data de 31 ianuarie 2024 ***intimatul Bantuș Ștefan*** a depus ***referință*** la cererile de apel prin care a solicitat declararea apelului Direcției regionale Sud și a apelului IGPF ca fiind inadmisibil, respingerea apelurilor declarate de Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și a apelului declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023.

În argumentarea poziției sale s-a indicat că, hotărârea primei instanțe o consideră legală și întemeiată, fiind pasibilă de a fi menținută integral, iar cererile de apel sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile pct. 3 al HG nr. 535/2003 privind aprobarea Modului de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei plăți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia „*Refuzul angajatorului de a calcula și de a plăti suma de compensare a pierderii unei părți din salariu neachitat în termen poate fi atacat de către angajat în instanța judecătorească*”, ceea ce reclamantul Bantuș Ștefan și a făcut, respectând prevederile legale. Despre ilegalitatea deciziei DR Sud cu nr. 35/22-2972 din 20 iunie 2023 adoptată în procedura prealabilă, reclamantul Bantuș Ștefan și-a manifestat dezacordul cu aceasta în cadrul dezbaterilor judiciare pe caz în instanța de fond și a solicitat ca inclusiv aceasta să fie anulată. La caz, reclamantul Bantuș Ștefan în cererile sale înaintate DR Sud și IGPF, precum și în fața instanței de fond a solicitat „*obligarea pârâtului (DR Sud) să efectueze calcularea compensației*

pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul 2022) conform pct. 10 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia aprobat prin HG nr. 535/2003 și conform art. 145 Codul muncii până la data achitării acestor plăți salariale" fapt care este evident la examinarea cererilor de chemare în judecată, iar această cerință duce automat la anularea Deciziei DR Sud cu nr. 35/22-2972 din 20 iunie 2023 ceea ce instanța de fond corect și legal a constatat, adoptând decizia din 06 octombrie 2023, iar toate alegațiile apelanților nu sunt decât niște acțiuni de a încerca să încalce drepturile salariatului Bantuș Ștefan și să se eschiveze de la obligația calculării, informării și achitării/compensării prin indexarea prevăzută de lege a pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, manifestate prin ducerea în eroare a instanței de apel.

În cererile sale înaintate DR Sud, cât și IGPF, reclamantul a solicitat „*achitare plății pentru munca suplimentară prestată pentru perioada ianuarie – decembrie 2021, precum şi compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăţii pentru munca suplimentară pentru anul 2022) efectuată prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei în conformitate cu prevederile art. 145 Codul muncii care la 01 mai 2023 constituia suma de 9832,25 lei cu efectuarea calculului inclusiv până la data achitării plății pentru munca suplimentară conform pct. 10 al HG 535/2003*" fapt care este reflectat în cerințele cererilor înaintate inclusiv în cererile prealabile, care sunt prezentate la dosarul administrativ, iar alegațiile apelanților de la pagina 8 a cererii de apel motivate precum că partea compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului ... nu a fost respectată procedura prealabilă sunt false, nu corespund realității și se încearcă ducerea în eroare a instanței de apel.

Mai notează intimatul că, alegațiile apelanților de la punctul 3 al cererii de apel motivate sunt pur declarative şi false, iar chiar apelantul (DR Sud) la alineatul 1 al paginii 11 confirmă faptul că *"Direcţia regională sud a respins solicitarea intimatului ce ţine de compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăţi pentru munca suplimentară pentru anul 2021..."* aspect care a fost de către Instanța de fond clarificat, iar Bantuş Ştefan în ședința de judecată a explicat instanței că a fost o eroare tehnică de dactilografiere şi merge vorba de

anul 2022 după cum este descris peste tot în cererile înaintate inclusiv instanței, rectificare care a fost admisă de Instanța de fond şi nu a fost contestată de reprezentantul DR Sud la ședința de judecată, (sunt evidente şi din hotărârea motivată a Instanței pagina 6 solicitările reclamantului, pagina 12 alineatul 2 al hotărîrii motivate a Instanţei de fond), iar a face trimitere la faptul că instanța de fond „*a anulat o decizie în partea unei acțiuni la care nu se referă ... fiindcă sunt anii diferiți 2021 și 2022 ...*" conștient fiind că instanța de judecată în instanța de fond aceste aspecte s-au clarificat, este o aberație pur declarativă a Apelantului DR Sud. Instanța de fond în cadrul ședinței a clarificat aspectele date și a emis o decizie corectă și legală.

Alegațiile apelanților la pct. 4 al cererii de apel motivate precum că „*au fost aplicate eronat normele de drept material şi anume pct. 1, 2 ,8 al Hotărîrii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 ş.a. pe motiv că ... este elaborat în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002*", iar „Direcţia regională sud cade sub incidenţa Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar", **este combătută de reglementările pct. 2 al „MODULUI de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia" aprobat la pct. 1 al Hotărîrii de Guvern nr. 535/2003, care reglementează "*Compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează de către toate întreprinderile, instituțiile și organizațiile din sectorul real și sectorul bugetar, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat,** *dacă reţinerea a durat o lună calendaristică şi mai mult după expirarea lunii următoare lunii pentru care urma să fie plătit*".

Susține că, instanța corect a apreciat și aplicat procedura examinată și decizia emisă la 06 octombrie 2023.

Consideră neachitarea muncii suplimentare drept o muncă forțată la care a fost supus de către DR Sud iar aceste acțiuni sunt pasibile de răspundere penală.

Astfel, DR Sud, în mod intenționat și dolosiv și obraznic, refuză să aplice prevederile pct. 10 și 12 ale „*Modului de calculare şi plată a sumei de compensare*

a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia” aprobat la pct. 1 al Hotărârii de Guvern nr. 535/2003. Or, salariatul care înaintează o cerere de fapt nu este obligat să îi arate cu degetul în lege direct obligațiunile conducătorilor instituțiilor publice care singuri trebuie să le studieze și să le cunoască, iar dacă în cerere a fost indicat textul ”... pct. 10 și 12 ale HG nr. 533/2003” și nu pct. 10 și 12 ale Modului de calculare ... aprobate prin HG nr. 535/2003, acesta nu este un motiv de a refuza efectuarea calculului pe o pretinsă lipsă a pct. 10 și 12 în HG nr. 535.

Consideră întemeiată poziția instanței de fond care corect a constatat cu certitudine că Bantuş Ştefan a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acţiuni, în special a urmat conduita prescrisă de lege în vederea tranşării pe cale extrajudiciară a litigiului iscat şi s-a încadrat în termenul legal. Prin urmare, consideră că instanța de judecată corect a apreciat şi declarat acțiunea admisibilă şi a purces la examinarea imediată a fondului.

De asemenea, intimatul în referință a indicat că, instanța de fond corect a constatat faptul că: suma pentru munca suplimentară prestată de către bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie-decembrie 2022 a fost achitată la data de 28 iulie 2023, astfel această cerință şi-a pierdut actualitatea, însă, reieșind din prevederile legale indicate supra, şi faptul că instanţa de **judecată a constatat că pârâtul ilegal şi neîntemeiat refuză achitarea compensației pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului prin indexarea obligatorie, consideră că** instanța de judecată în mod legal obligă Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră să calculeze, informeze şi compenseze pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuş Ştefan pentru perioada ianuarie -decembrie 2022. **Astfel, susține că instanţa de fond a ajuns la concluzia legală de a anula decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/33-2972 din 20 iunie 2023, adoptată în procedura prealabilă, în partea respingerii calculării, informării şi compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuş Ştefan pentru perioada ianuarie - decembrie 2022,** invocând că, refuzul apelantului în această parte contravine prevederilor legale.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Argumentele părților.

Reprezentantul apelanților Direcția regională Sud și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Cojocaru Maxim în ședința instanței de apel s-a expus asupra argumentelor de fapt și de drept expuse în cererea de apel, a susținut pledoariile scrise și a solicitat admiterea cererilor de apel, casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023 în partea în care acțiunea a fost admisă, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea în totalitate a acțiunii înaintate de Bantuș Ștefan împotriva Direcției regionale Sud a IGPF.

Reprezentantul apelanților Direcția regională Sud și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Tataru Marcel în ședința instanței de apel a susținut în totalitatea cele invocate în cererea de apel.

Intimatul Bantuș Ștefan în ședința instanței de apel s-a expus asupra argumentelor de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și în referința la cererea de apel și a solicitat respingerea cererilor de apel depuse de Direcția regională Sud a IGPF și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră legală și corectă. Asupra faptului că în cererea de chemare în judecată a solicitat anularea unei decizii asupra cererii prealabile, dar instanța a anulat altă decizie a explicat că în cererea de chemare în judecată a indicat actul administrativ refuzul instituției Direcției regionale Sud. Totodată în aceeași cerere prealabilă a invocat și a solicitat să fie obligat de a calcula, de a-l informa și de ai achita, instanța de fond a considerat să admită doar cerința de a obliga să calculeze, să informeze și să achite, respectiv acel refuz a fost manifestat inclusiv și prin actul 2972. La fel, în instanța de judecată a solicitat să fie anulat inclusiv și actul 2972, deoarece cerințele pe care le-a înaintat cu privire la anularea răspunsului și a obliga să calculeze, să-l informeze și să-i achite, automat duce și la anularea actului nr. 2972. A mai menționat că, toate probele au fost prezentate atât în cererile adresate Direcției regionale Sud a IGPF, instanței de judecată, cât și instanței de apel. Consideră că i-au fost încălcate drepturile, inclusiv dreptul de a fi audiat, dreptul de a-i fi achitat la timp salariul pe care l-a meritat, dreptul la un proces echitabil. Susține că a înaintat

cereri care urmau a fi examinate și să-i dea răspuns și să vină în instanță cu respectarea tuturor normelor în vigoare.

Aprecierea instanței de apel.

Audiind părțile, verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile expuse în cererile de apel privitor la legalitatea hotărârii primei instanțe, Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii apelurilor și menținerii hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform art.236 Cod administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Analizând condițiile de admisibilitate a apelului, Completul de judecată statuează, că cererile de apel corespund cerințelor de admisibilitate și nu cad sub incidența art.236 alin.(2) Cod administrativ. Nici participanții la proces nu au invocat inadmisibilitatea apelului.

În acest context, Completul menționează că cererea de apel este admisibilă, dar neîntemeiată.

Art.189 alin.(1),(2) Cod administrativ prevede, că „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*”.

Scopul legislației administrative, conform art.3 Cod administrativ, constă în „*reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ)*”.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, „*procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu exceptia art.169– 171*”.

Conform art.239 Cod de procedură civilă, „*hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*”.

Conform art.22 alin.(1) Cod administrativ, „*autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor*”.

Conform art.93 alin.(1) Cod administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*”.

Litigiul în cauză este obiectul controlului judiciar în contenciosul administrativ, așa cum decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/33-2972 din 20 iunie 2023, constituie act administrativ cu caracter individual, emis de autoritate publică.

Completul de judecată reține, că accesul reclamantului Bantuș Ștefan la justiție a fost asigurat, dat fiind că reclamantul a respectat calea prealabilă prejudiciară de soluționare a litigiului, în conformitate cu prevederile art.164 Cod administrativ, așa cum la 25 aprilie 2023 a depus cerere către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (f.d. 18-20, vol. I), la 24 mai 2023 Direcția regională Sud a expediat, în adresa reclamantului, răspunsul nr. 35/33-2545 (f.d. 21-24, vol. I) care a recepționat răspunsul la 20 iunie 2023 (f.d. 33-37, vol. I), depunând acțiunea în judecată în termenul specificat la art. 209 din Codul administrativ.

Completul de judecată reţine, că prima instanță a constatat şi a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material, şi a respectat normele de drept procedural la judecarea cauzei.

În ședințele primei instanțe și în instanța de apel s-a constatat, că la data de 25 aprilie 2023 Bantuș Ștefan s-a adresat Direcției regionale Sud a Inspectoratului

General al Poliției de Frontieră cu o cerere prin care a solicitat să-i fie achitată plata pentru orele de muncă suplimentară prestată în perioada ianuarie – decembrie 2018, ianuarie – decembrie 2019, ianuarie – decembrie 2020, ianuarie – decembrie 2022 și furnizarea informației aferent confirmative a evidenței și anume copiile autentificate ale tabelelor evidenței muncii pentru anii 2018-2020, 2022 și calculului remunerării muncii suplimentare pentru anii 2018-2020, 2022.

La 24 mai 2023 Direcția regională Sud a expediat în adresa reclamantului răspunsul nr. 35/33-2545, prin care a comunicat reclamantului faptul achitării muncii suplimentare pentru anii 2019-2020, indicând suma și contul pe care i-au fost transferați mijloace bănești. Totodată, reclamantului i s-au comunicat și i-au fost prezentate calculele orelor prestate în muncă suplimentară pe parcursul anului 2022 și anume 22 ore, care au fost lucrate, fiind în deplasare în interes de serviciu în cadrul altor subdiviziuni regionale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. În urma calculării, conform legislației, aceste ore au constituit suma de 4 257,84 lei. Prin urmare, necesarul de aceste alocații nu au fost aprobate în bugetul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, respectiv nu au fost alocate Direcției regionale Sud, iar achitarea orelor suplimentare nu poate fi posibilă în lipsa mijloacelor financiare în acest sens.

La data de 08 iunie 2023 reclamantul Bantuș Ștefan a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023; calcularea și achitarea compensației pentru neachitarea la timp a salariului conform pct. 10 al Hotărârii de Guvern nr. 535/2003 și art. 145 Codul muncii până la achitarea acestor plăți salariale; informarea despre suma de compensare conform pct. 12 al Hotărârii de Guvern 535/2003; inițierea procedurilor de control intern în vederea constatării încălcărilor în domeniul dreptului muncii, cu sancționarea persoanelor vinovate.

În urma examinării cererii prealabile, la 20 iunie 2023 Direcția regională Sud a expediat în adresa reclamantului răspunsul nr. 35/33-2972, prin care a reiterat poziția sa oferită în răspunsul nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, adăugând că Hotărârea Guvernului nr. 535/2003 aprobă Modul de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu, art. 145 Codul muncii se referă la compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, însă la caz nu a fost pierdută așa numita „o parte a salariului” și nici nu au fost prezentate probe că

a suferit careva pierderi cauzate de neachitarea la timp a salariului, rezultă că aceste norme nu se referă la cazul cercetat.

Conform ordinului Direcției regionale Sud nr. 114/ps din 27 iulie 2023, a fost dispusă achitarea către Bantuş Ştefan suma calculată de 3 389,82 lei, pentru prestarea a 22 ore suplimentare (f.d. 59). Conform notei informative a șefului interimar al Secției economie și finanțe a Direcției regionale Sud, Prozorovschi Aurica, această sumă de bani a fost comasată cu cea calculată pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan în anul 2021, reținut impozitul pe venit şi la data de 28 iulie 2023 a fost transferată pe contul reclamantului (f.d. 61).

Astfel, la data de 28 iulie 2023 Direcţia regională Sud a achitat ex-salariatului Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Bantuş Ştefan, sumă de 3 389,82 lei pentru munca suplimentară pentru anul 2022.

Completul de judecată reține că în cadrul ședinței primei instanțe și în instanța de apel reclamantul Bantuș Ștefan și-a reiterat poziția sa invocând că în acțiunea înaintată împotriva Direcției regionale Sud a IGPF al MAI a solicitat: *1. Constatarea actului administrativ individual nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 (actul administrativ contestat) ca fiind emis vicios de către Direcția regională Sud; 2. Anularea actului administrativ individual nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023, cu repunerea reclamantului în toate drepturile lezate; 3. Obligarea pârâtului să efectueze calcularea compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul 2022), conform pct. 10 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, şi conform art. 145 din Codul muncii, până la data achitării acestor plăţi salariale; 4. Obligarea pârâtului de a informa reclamantul despre suma de compensare, conform pct. 12 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003; 5. Obligarea pârâtului de a achita reclamantului plata pentru munca suplimentară prestată pentru perioada ianuarie – decembrie 2022, precum și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plății pentru munca suplimentară pentru anul 2022), efectuată prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei, în conformitate cu art. 145 din Codul muncii, care la 01*

mai 2023 constituia suma de 9832,25 lei, cu efectuarea calculului inclusiv până la data achitării plății pentru munca suplimentară), conform pct. 10 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenilor de achitare a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, și conform art. 145 din Codul muncii; 6. Obligarea pârâtului de a iniția procedurile de control intern în vederea constatării încălcărilor în domeniul dreptului muncii, cu sancționarea persoanelor vinovate; 8. Încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, în cadrul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel reclamantul Bantuș Ștefan a menționat că în cadrul ședinței instanței de fond a fost clarificat aspectul privitor la solicitarea lui Bantuș Ștefan din cererea adresată Direcției regionale Sus privitor la *plata pentru munca suplimentară pentru anul **2021*** argumentând că, a fost o eroare tehnică de dactilografiere viind vorba despre anul 2022 după cum este descris peste tot în cererile înaintate inclusiv instanței.

În acest context, tot în cadrul examinării cauzei în instanța de apel Bantuș Ștefan a susținut faptul că, în cererile sale înaintate Direcției regionale Sud și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, precum și în fața primei instanțe a solicitat „*obligarea pârâtului (DR Sud) să efectueze calcularea compensației pentru neachitarea la timp a salariului (plății muncii suplimentare pentru anul 2022) conform pct. 10 al Modului de calculare și plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia aprobat prin HG nr. 535/2003 și conform art. 145 Codul muncii până la data achitării acestor plăți salariale*", iar această cerință duce automat la anularea Deciziei Direcției regionale Sud cu nr. 35/22-2972 din 20 iunie 2023.

La caz, Completul de judecată reține ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de a *respinge ca neîntemeiată solicitarea reclamantului Bantuș Ștefan privitor la constatarea și anularea actului administrativ individual nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 ca fiind emis vicios de către Direcția regională Sud și repunerea în drepturile lezate*, așa cum răspunsul nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 emis de Direcția regională Sud este unul legal.

De asemenea, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că, cerința reclamantului Bantuș Ștefan privitor la plata pentru munca suplimentară prestată pentru anul 2022, și-a pierdut actualitatea având în vedere că, Direcția regională

Sud la data de 28 iulie 2023 a calculat și achitat lui Bantuș Ștefan suma de 3389,82 lei pentru munca suplimentară prestată de acesta în perioada ianuarie – decembrie 2022.

Totodată, având în vedere aspectele constatate în prima instanță și în instanța de apel, Completul de judecată reține ca fiind întemeiată concluzia de a anula decizia Direcției regionale Sud nr. 35/22-2972 din 20 iunie 2023, în partea respingerii calculării, informării și compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022 și de a obliga Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să calculeze, informeze și compenseze pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

Or, la caz, prima instanță a reținut ca fiind aplicabile speței mai multe norme legale, și anume: stipulările art. 128 alin. (1) din Codul muncii „*salariul reprezintă orice sumă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată*”.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul muncii, *salariul include salariul de bază (salariul tarifar, salariul funcţiei), salariul suplimentar (adaosurile şi sporurile la salariul de bază) şi alte plăţi de stimulare şi compensare*.

Art. 142 alin. (1) din Codul muncii prevede că, *salariul se plăteşte periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: a) nu mai rar decît de două ori pe lună pentru salariaţii remuneraţi pe unitate de timp sau în acord; b) nu mai rar decît o dată pe lună pentru salariaţii remuneraţi în baza salariilor lunare ale funcţiei.*

Potrivit art. 145 alin. (1)-(4) din Codul muncii, *compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reţinerea acestuia a constituit cel puţin o lună calendaristică de la data stabilită pentru*

achitarea salariului lunar. Compensarea prevăzută la alin.(1) se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflaţiei calculat în modul stabilit. Modul de calculare a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se stabileşte de Guvern, de comun acord cu patronatele şi sindicatele.

Potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, *suplimentar la salariul lunar al personalului din unitățile bugetare pentru activitatea desfășurată pe durata normală a timpului de lucru stabilită de lege, personalul unităţilor bugetare beneficiază, după caz, de sporuri pentru munca suplimentară*.

Conform pct. 1, 2, 8 al Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 privind aprobarea Modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, *prezentul (1) Mod de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, denumit în continuare Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare, este elaborat în conformitate cu prevederile art.35 al Legii salarizării nr.847-XV din 14 februarie 2002 în scopul asigurării recuperării pierderii de către angajaţi a unei părţi din salariu, cauzate de majorarea preţurilor şi tarifelor la mărfurile de consum şi la servicii, care a avut loc în perioada reţinerii achitării acestuia. (2) Compensarea pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia se efectuează de către toate întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile din sectorul real şi sectorul bugetar, indiferent de tipul de proprietate şi forma de organizare juridică, prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat, dacă reţinerea a durat o lună calendaristică şi mai mult după expirarea lunii următoare lunii pentru care urma să fie plătit. (8) Sumele de compensare se plătesc: c) pentru angajaţii din sectorul bugetar - din contul mijloacelor aprobate acestora în bugetul din care se întreţin, precum şi, după caz, din mijloacele speciale constituite în conformitate cu legislaţia*.

Pct. 10-12 al Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 prevede că, *conducătorii întreprinderilor, instituţiilor şi organizaţiilor sînt responsabili, conform legislaţiei, pentru calcularea corectă şi în termen a sumei de compensare*

a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia. La depistarea cazurilor de calculare incorectă, aceştia sînt obligaţi să corecteze imediat eroarea comisă şi să achite angajatului sumele datoare pentru perioada în cauză. Litigiile ce ţin de plata compensaţiei pentru pierderea unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de plată a acestuia sînt examinate în modul stabilit de legislaţie pentru soluţionarea litigiilor de muncă. În fiecare caz aparte conducătorul întreprinderii, instituţiei, organizaţiei este obligat să informeze angajatul privitor la suma de compensare ce i se cuvine pentru pierderea unei părţi din salariu în cazul încălcării termenelor de plată.”.

Din conținutul normelor sus enunțate rezultă că, Direcția regională Sud neîntemeiat refuză achitarea compensației pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului prin indexarea obligatorie, or din materialul probator administrat rezultă cu certitudine că, Direcția regională Sud la data de 28 iulie 2023 a calculat și achitat lui Bantuș Ștefan suma de 3389,82 lei pentru munca suplimentară prestată de acesta în perioada ianuarie – decembrie 2022, care nu a fost achitată în termenul prevăzut de lege, din ce rezultă necesitatea obligării Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să calculeze, informeze și compenseze pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

În această ordine de idei, Completul de judecată reține ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe

Nu pot fi reținute argumentele apelanților privitor la faptul că instanța nu a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt şi de drept ale pricinii, ceea ce a condiționat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, or din materialul probator administrat instanța de apel denotă contrariul.

Urmează a fi respins și argumentul apelanților privitor la faptul că *prima instanță a încălcat prevederile art. 219 alin. (3) Cod administrativ, depășind limitele din acțiune*, or prima instanță a examinat acțiunea conducându-se de materialele cauzei, mai mult ca atât intimatul Bantuș Ștefan în ședința instanței de apel a argumentat faptul că cerințele sale în partea respingerii calculării, informării și compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022, rezultă

din decizia nr. 35/22-2972 din 20 iunie 2023 adoptată în procedura prealabilă automat duce la anularea actului în cauză.

În ceea ce privește argumentul apelanților precum că Direcția regională Sud în actul administrativ individual cu nr. 35/33-2545 din 24 mai 2023 privitor la *informarea în temeiul pct. 10 şi 12 al Hotărârii Guvernului nr. 535/2003 „privind aprobarea modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitarea a acestuia"* ***despre suma de compensare privind încălcarea termenilor de plată a muncii suplimentare pentru anii 2018, 2019, 2020, 2022*** *care nu i-a fost achitată,* nu i-a răspuns reclamantului din motivul inexistenței a astfel de puncte în Hotărârea Guvernului care este compusă din 5 puncte numerotate de la 1 la 5, Completul de judecată ține să menționeze că punctele 10 și 12 la care face trimitere reclamantul sunt parte componentă a *Hotărârii Guvernului nr. 535/2003 din 07 mai 2003* prin care a fost aprobat Modul de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei părţi din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia.

Urmează a fi respins și argumentul apelantului că *intimatul pentru a iniția procedura contenciosului administrativ cu obiectul* ***compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plăţii pentru munca suplimentară pentru anul 2022),*** *nu a respectat procedară prealabilă, și nici nu a înaintat Direcției regionale Sud o astfel de solicitare,* or Bantuș Ștefan privitor la pretenția în cauză a argumentat în ședința primei instanțe și în instanța de apel precum că a solicitat compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului (plata pentru munca suplimentară pentru anul 2022) și nu pentru 2021 cum a indicat în solicitarea din cererea prealabilă, menționându-se ca fiind o eroare tehnică. Instanța de apel apreciază drept plauzibil argumentul intimatului Bantuș Ștefan în acest sens, așa cum din conținutul cererii prealabile, Bantuș Ștefan face trimitere la calcule și întârzieri pentru perioada anului 2022.

Referitor la poziția apelanților precum că *prima instanță eronat s-a condus de pct. 1, 2, 8, 10-12 al Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 privind aprobarea modului de calculare şi de plată a sumei de compensare a pierderii unei plăți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, având poziția precum că reglementările invocate diferă de cele indicate de*

instanța de fond, în însuși hotărârea Guvernului nu există, acesta fiind compusă doar din 5 puncte, or analizând conținutul Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003 și trimiterile făcute de prima instanță, Completul de judecată reține că, la caz instanța întemeiat a făcut trimitere la normele în cauză aplicabile speței, așa cum se regăsesc în conținutul Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, fiind aprobat prin hotărârea în cauză, „*Modul de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia*".

Nu poate fi reținut drept temei de casare a hotărârii primei instanțe nici argumentul apelanților precum că, *în hotărârea instanța de fond s-a condus nu de punctele nominalizate a Hotărârii Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, dar de numerotația dată a punctelor din Modul de calculare și de plată a sumei de compensare a pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 535 din 07 mai 2003, aceasta la fel o consideră o interpretare eronată, invocând că pct. 1 al Modului de calculare și de plată a sumei de compensarea pierderii unei părți din salariu în legătură cu calcularea termenelor de achitare a acestuia care prevede că acesta „este elaborat în conformitate cu prevederile art. 35 al Legii salarizării nr. 847-XV din 14 februarie 2002...", iar Direcția regională Sud este o instituție bugetară finanțată integral din bugetul de stat și nu cade sub incidența Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, dar cade sub incidența Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.*

Referitor la poziția apelanților precum că prima instanță urma să facă diferență dintre pierderea cauzată de neachitarea la timp a salariului și reținerea achitării unei părți a salariului, Completul de judecată ține să menționeze că este sarcina angajatorului de a achita salariatului integral și la timp salariul pentru munca prestată, în volum integral.

Sintetizând cele reliefate supra, Completul reține că prima instanță just a constatat că, contravine prevederilor legale refuzul Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privitor la calcularea, informarea și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022.

Respectiv, prima instanță legal şi întemeiat a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea reclamantului Bantuș Ștefan și de a anula decizia Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 35/33-2972 din 20 iunie 2023, adoptată în procedura prealabilă, în partea respingerii calculării, informării și compensării pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022, cu obligarea Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră să calculeze, informeze și compenseze pierderile cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru munca suplimentară prestată de către Bantuș Ștefan pentru perioada ianuarie – decembrie 2022, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, reieșind din probatoriul anexat la materialele cauzei.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererile de apel sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate şi de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.240 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, *„examinînd cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul”.*

Conducându-se de prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), 251 alin. (2) Cod administrativ, Colegiul judiciar, -

D E C I D E:

Se resping apelurile declarate de către Direcția regională Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

Se menține Hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 octombrie 2023, pronunțată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Bantuș Ștefan împotriva Direcției regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, terț Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea refuzului de achitare a drepturilor salariale, obligarea la achitarea plății pentru munca suplimentară, calcularea, informarea și compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului, inițierea controlului intern și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este executorie din momentul emiterii, dar poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 aprilie 2025, ora 12:45.

Președintele ședinței de judecată, judecător Vitalie Movilă

Judecătorii Dmitrii Fujenco

Serghei Pilipenco